

- (iii) Czy tymczasowe zwielokrotnienie należy uznać za mające charakter „przejściowy”, jeśli zwielokrotnienie to jest przedmiotem przetwarzania, na przykład, poprzez utworzenie pliku tekstowego na podstawie pliku obrazkowego lub poprzez wyszukiwanie fragmentów tekstu w oparciu o plik tekstowy?
- (iv) Czy tymczasowe zwielokrotnienie należy uznać za mające charakter „przejściowy”, jeśli jego część, składająca się z jednego lub kilku fragmentów tekstu liczących jedenaście słów, jest przechowywana w pamięci?
- (v) Czy tymczasowe zwielokrotnienie należy uznać za mające charakter „przejściowy”, jeśli jego część, składająca się z jednego lub kilku fragmentów tekstu liczących jedenaście słów, jest przedmiotem wydruku?
- (vi) Czy etap procesu technologicznego, na którym następuje tymczasowe zwielokrotnienie, ma znaczenie dla oceny czy stanowi ono „integralną i podstawową część procesu technologicznego” w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29?
- (vii) Czy tymczasowe zwielokrotnienie należy uznać za „integralną i podstawową część procesu technologicznego”, jeśli polega ono na ręcznym skanowaniu artykułów prasowych w całości, gdy następnie artykuły te w formie drukowanej są przekształcane w informację w formie numerycznej?
- (viii) Czy tymczasowe zwielokrotnienie należy uznać za „integralną i podstawową część procesu technologicznego”, jeśli polega ono na drukowaniu części tego zwielokrotnienia, składającej się z jednego lub kilku fragmentów tekstu liczących jedenaście słów?
- (ix) Czy „legalne korzystanie” w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29 obejmuje wszelkie formy korzystania, które nie wymagają zezwolenia podmiotu praw autorskich?
- (x) Czy „legalne korzystanie” w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29 obejmuje skanowanie przez podmiot gospodarczy artykułów prasowych w całości, a następnie przetwarzanie zwielokrotnienia i przechowywanie w pamięci oraz ewentualne drukowanie części zwielokrotnienia, składającej się z jednego lub kilku fragmentów tekstu liczących jedenaście słów do celów sporządzania streszczeń, nawet gdy podmiot praw autorskich nie udzielił zezwolenia na te czynności?
- (xi) Na podstawie jakich kryteriów należy dokonać oceny, czy tymczasowe zwielokrotnienie ma „odrębne znaczenie ekonomiczne” w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29, jeśli spełnione są pozostałe warunki określone w tym przepisie?
- (xii) Czy dokonując oceny tego, czy zwielokrotnienie ma „odrębne znaczenie ekonomiczne” w rozumieniu art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/29 należy uwzględnić zwiększenie wydajności wynikające dla użytkownika z tymczasowego zwielokrotnienia?
- (xiii) Czy skanowanie przez podmiot gospodarczy artykułów prasowych w całości, a następnie przetwarzanie zwielokrotnienia oraz przechowywanie w pamięci i ewentualne drukowanie części zwielokrotnienia, składającej się z jednego lub kilku fragmentów tekstu liczących jedenaście słów bez zezwolenia podmiotu prawa autorskiego należy uznać za stanowiące „szczególne przypadki, które nie naruszają normalnego wykorzystania” artykułów prasowych oraz „nie powodują nieuzasadnionej szkody dla uzasadnionych interesów podmiotów praw autorskich” w rozumieniu art. 5 ust. 5 dyrektywy 2001/29?

(¹) Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, str. 10).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 1 października 2007 r. w sprawie T-27/07, U.S. Steel Košice, s.r.o. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 2 stycznia 2008 r. przez U.S. Steel Košice, s.r.o.

(Sprawa C-6/08 P)

(2008/C 64/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: US Steel Košice, s.r.o. (przedstawiciele: C. Thomas, Solicitor, E. Vermulst, advocaat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 października 2007 r. w sprawie T-27/07 U.S. Steel Košice, s.r.o. przeciwko Komisji;
- przekazanie sprawy do Sądu Pierwszej Instancji w celu wydania rozstrzygnięcia co do istoty;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że podstawą odwołania są naruszenia prawa, których dopuścił się Sąd Pierwszej Instancji błędnie stosując zasady rządzące dopuszczalnością skargi oraz dokonując błędnej wykładni dyrektywy 2003/87⁽¹⁾, jak również wypaczając (pozbawiając) sensu zaskarżoną decyzję.

1. Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie odmówił uznania, że zaskarżona decyzja odrzuca plan rządu słowackiego, przyznającego skarżącej określoną ilość uprawnień do emisji gazów cieplarnianych.
2. Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie odmówił uznania, że zaskarżona decyzja nieuchronnie prowadzi do, i w istocie wyraźnie wymaga, zmniejszenia przydziału uprawnień wnoszącej odwołanie.
3. Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie odmówił uznania podobieństwa w sferze proceduralnej zaskarżonej decyzji i pomocy państwa lub kontroli koncentracji.
 - podstawowe aspekty procedury określonej w art. 9 ust. 3 dyrektywy 2003/87 są podobne do pomocy państwa i kontroli koncentracji;
 - zaskarżona decyzja w rzeczywistości dokonuje oceny przydziału skarżącej z perspektywy pomocy państwa.
4. Sąd Pierwszej Instancji błędnie określił „swobodny zakres uznania” w zakresie „wykonania” zaskarżonej decyzji.

Reasumując skarżąca wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżona decyzja, która odrzuca formalny plan przydziału uprawnień dotyczy jej bezpośrednio, ogranicza nieuchronnie przydział, który uzyskałaby na jej podstawie i w istocie wyraźnie wymaga zmniejszenia tego przydziału.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, str. 32).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kammarrätten i Stockholm (Szwecja) w dniu 21 stycznia 2008 r. — Migrationsverket przeciwko Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian, Maxime Petrosian

(Sprawa C-19/08)

(2008/C 64/43)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Kammarrätten i Stockholm (Szwecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Migrationsverket

Strona pozwana: Edgar Petrosian, Nelli Petrosian, Svetlana Petrosian, David Petrosian, Maxime Petrosian

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 20 ust. 1 lit. d) i art. 20 ust. 2 Rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (zwanego „Rozporządzeniem Dublińskim”) ⁽¹⁾ należy dokonać w ten sposób, że oznaczają one, iż odpowiedzialność za zbadanie wniosku o azyl przechodzi na państwo członkowskie, w którym wniosek został złożony, jeżeli przekazanie nie zostało dokonane w ciągu sześciu miesięcy od wydania tymczasowej decyzji o zawieszeniu przekazania i niezależnie od tego, kiedy została wydana ostateczna decyzja o tym czy przekazanie ma nastąpić?

⁽¹⁾ Dz.U. L 50, str. 1.